

Liběšický Poutníček

roč.24, č.36

7.9. 2025

7.9. Ne 23. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

8.9. Po svátek Narození Panny Marie
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

9.9. Út úterý 23. týdne v mezidobí (Den kanonie na Strahově)
v 9.00 mše sv. v kostele sv. Kiliána v Davli, pokračování na Strahově
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

10.9. St středa 23. týdne v mezidobí

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

11.9. Čt čtvrtek 23. týdne v mezidobí
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích, v 10.00 v domově pro seniory v Žatci

12.9. Pá památka Nejsvětějšího Jména Panny Marie

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích
v 17.30 zpívaná adorace se zpěvy z Medžugorje

13.9. So památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích
v 11.00 svatba Petra a Petry v kostele v Liběšicích

14.9. Ne Svátek Povýšení svatého kříže
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích,
v 17.00 v Hořeticích – poutní mše sv. ke cti svatého Vavřince

- **13.–14.9. 2025** bude v **Brně** duchovní obnova s charismatickým knězem a misionářem Božího milosrdenství P.Jamesem Manjackalem. www.otecjames.cz
- Spolek Centrum–Medjugorje nabízí pouť do Itálie a také podzimní poutě do Medžugorje. Více informací najdete na našich webových stránkách nebo na www.zajednahlubinu.cz.
- Tuto neděli **7. září 2025 v 10.00** bude **Svatořečení Carla Acutise a Pier Giorgio Frassatiho**, které se uskuteční na Svatopetrském náměstí v Římě, kde bude sloužit mši papež Lev XIV. Carlo Acutis byl blahorečen 10. října 2020 v Assisi. Je prvním svatým „mileniálem“. Ke svatořečení nastane nyní po schválení zázraku připisovaného jeho přimluvě, kterým bylo zázračné uzdravení kostarické dívky Valerii Valverde. Ze svatořečení bude přímý přenos na Televizi Noe www.tvnoe.cz. Je možné shlédnout i ze záznamu. Více na www.carloacutis.cz.

Poutníčkova

příloha
roč.24, č.36

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

At' je církev vždy školou pokory, která přijímá všechny

(Papež Lev XIV., 31.8.2025)

Draží bratři a sestry, přeji vám krásnou neděli! Společné stolování, zejména o svátcích a dnech odpočinku, je v každé kultuře znamením míru a společenství. V evangeliu této neděle (Lk 14,1.7-14) je Ježíš pozván na oběd jedním z vůdců farizeů. Přijímání hostů rozšiřuje prostor srdce a být hostem vyžaduje pokoru vstoupit do světa druhých. Kultura setkávání je živena těmito gesty, která nás sblížují.

Setkávání není vždy snadné. Evangelista poznamenává, že spolustolovníci „pozorovali“ Ježíše, a obecně byl nejrigoróznějšími vykladači tradice sledován s jistou podezřívavostí. Přesto k setkání dochází, protože Ježíš se skutečně přibližuje, nezůstává mimo danou situaci. Stává se skutečným hostem, s úctou a upřímností. Vzdává se těch dobrých mravů, které jsou pouze formalitou, aby se vyhnul vzájemnému zaplétání se. Tak ve svém vlastním stylu, pomocí podobenství, popisuje to, co vidí, a vybízí ty, kdo ho pozorují, k zamyšlení. Všiml si totiž, že se všichni předhánějí, aby obsadili první místa. To se děje i dnes, ne v rodině, ale při příležitostech, kdy je důležité „být viděni“; tak se společné setkání mění v soutěž.

Sestry a bratři, sedět společně u eucharistického stolu v den Páně znamená i pro nás nechat mluvit Ježíše. On se rád stává naším hostem a může nám popsat, jak nás vidí. Je velmi důležité podívat se na sebe jeho pohledem: zamyslet se nad tím, jak často redukuje život na soutěž, jak se snažíme, abychom získali nějaké uznání, jak se zbytečně srovnáváme s ostatními. Prospěje nám zastavit se a zamyslet se, nechat se ořást slovem, které zpochybňuje priority, které zaměstnávají naše srdce: to je zkušenost svobody. Ježíš nás volá ke svobodě.

V evangeliu se používá slovo „pokora“, aby se popsala dokonalá forma svobody (srov. Lk 14,11). Pokora je totiž svoboda od nás samých. Vzniká, když nás Boží království a jeho spravedlnost skutečně zaujmou a my si můžeme dovést dívat se daleko: ne na špičky svých nohou, ale daleko! Ten, kdo se vyvyšuje, jako by obvykle nenašel nic zajímavějšího než sebe sama a v hloubi duše si není sám sebou příliš jistý. Ale ten, kdo pochopil, že je v Božích očích cenný, kdo hluboce cítí, že je Božím synem či dcerou, má větší věci, kterými se může vyvyšovat, a má důstojnost, která září sama o sobě. Ta se dostává do popředí, je na prvním místě, bez námahy a bez strategií, když se místo toho, abychom využívali situace, naučíme sloužit.

Draží, prosíme dnes, aby církev byla pro všechny školou pokory, tedy domovem, kde jsou všichni vždy vítáni, kde se nemusí bojovat o místo, kde Ježíš může stále promlouvat a učit nás své pokoře, své svobodě. Maria, ke které se nyní obrácíme, je skutečně Matkou tohoto domova.